

KUNSTHAL

CI

DRG

Lea Porsager
STRIPPED

12 Jun – 8 Aug 2021

LIKE A PRAYER

Alt er i bevægelse. Det er i vores blik på verden, at ting er faste og livløse: på molekylariveau findes der kun vibrationer, og mennesket er ikke andet end en fold i dette vibrerende kontinuum.

Lea Porsagers kunstneriske udgangspunkt er skulpturelt, og samtidig er vi helt andre steder, med elementer som magnetiske bønnehjul, en slatten sækkestol, en model af et superatom, og vinger fra en vindmølle, der er skåret i skiver. Porsager arbejder med skulpturen som animeret materiale, hvor flere tilstande kan bo på samme tid i den samme form: Materialer er pirrede og udmattede, blotlagt i sårbare og intense tilstande. Og hvert værk har en flerhed eller virtualitet i sig, som om det – fra det ene øjeblik til det næste – kan flippe fra at være kunst til sexlegetøj eller sofistikeret måleinstrument, eller til at være en kultgenstand til brug i obskure ritualer. Ekstreme funktioner, som er nødvendige for at vi kan tune ind på en virkelighed, vi ikke kan observere med egne øjne: Og funktionerne er konstrueret i former, som man ikke risikerer at forveksle med det sprog, som virkeligheden selv måtte tale.

I *STRIPPED* blander Porsager idéer og motiver fra videnskab og esoterisk viden, herunder kvantefysik og tantrisk meditation. For at begynde med videnskaben, så konfronterer Porsager kunstens sanselige aspekter med kvantefysikken og dens indsigter om komplimentaritet og sammenfiltringen af materien med fortolkningen af den. I kernefysikkens nedstigning til materiens sub-atomare væv konfronteres mennesket radikalt med grænserne for sin egen sansning: så forskellige som kunsten og videnskaben er, ved både kunstner og videnskabskvinde, at der findes områder hvor det fantastiske regerer fænomenerne, og at erkendelse ikke sker uafhængigt af vores blikke, teknikker og kroppe.

Porsager tilgår det videnskabelige

Af Lars Bang Larsen

på en særlig måde. Hun knytter an til en modtradition i det moderne, i hvilken blandt andre kunstnere og spiritistiske åndemedier (mis)brugte ny teknologi og videnskabelige opdagelser. For eksempel gjorde de elektricitet, magnetisme og radioaktivitet til poetikker for visionære indsigter, der supplerede fornuftens sandhedskrav. Den moderne orden satte selvfølgelig hårdt ind for at adskille videnskab og 'overtro', med henblik på at opretholde fornuftens overherredømme. De, som i stedet brugte videnskaben visionært, eller miksede den med alternative vidensformer, spekulerede i hvordan videnskaben ikke bare kunne være en disciplinering og generalisering af viden, men måske også kunne udstyres med en fantasi, eller blive et bindeled mellem det åndelige og det materielle. Med andre ord: Kan videnskaben oplyse verden uden at af-fortrylle den, og uden at tage menneskets krop og sjæl? Når modstridende verdensbilleder på denne måde brydes i hinanden, åbnes der op mellem forskellige virkeligheder, så der kan opstå nye sansninger og nydelsesformer, og andre tolkninger af hvad der findes og hvordan vi ved. Udstillingens titel kan på denne måde forstås i retning af en aflæggelse af vaner eller en aflæring af det man ved, for at kunne åbne op for det Andet.

STRIPPED cirkler om fremmede tilstande som mennesket kun kan besøge kortvarigt eller i tanken. Uden for videnskaben er det ekstatiske vores mulighed for at få kontakt til det ikke-menneskelige, ved momentant at give slip og forlade selvet. Hvad stiller vi op med glimtene vi får af det, der måtte være på den anden side af vores selv og af vores socialt betingede erfaringer? Har vi andet valg end at prøve at få kontakt til det, hvis vi vil forvandle os selv og vores forhold til den verden, vi er del af?

Vægobjektet *O LICK FORK*, som ligner en slags erigeret tvepenis omsluttet af en oval, kan ses som en

kosmisk stemmegaffel, hvormed man kan harmonisere sig med andre niveauer i det virkelige. Det er dog ikke helt ligetil at få indsigt til den anden side: En sal i udstillingen er utilgængelig, og vil kun være åbnet på to dage. Her, inde bag en 'følsom' væg, *SENSITIVE WALL (/) AND SENSITIVE WALL () ()*, gemmer sig to værker som man kun kan skimte igennem en slidse. Og som således ikke skal nævnes mere her.

Også den store sal på Kunsthall Charlottenborg er helt *stripped*. Alle midlertidige vægge taget ned, for at forvandle den til en slags teknoindustriell gravplads. Udstillingens største element er tre vinger fra en vindmølle, der er savet i stykker: En raseret readymade, der ligger som en falden kæmpe på gulvet (*G.O.D./GENERATOR. ORGANIZER. DESTROYER.*) De mægtige rotorblade som bryder vinden er selv blevet skåret op i en voldsom gestus. Masse, form og volumen har måttet vige i mødet med rå energi. Tid og rum bliver påvirket: det er som om værket er et havareret redningsfartøj fra en nu utilgængelig fremtid. Måske kan vi i stedet rejse i tiden gennem de portaler – ormehuller eller kvindelige åbninger? – der viser sig dér, hvor vingerne er snittet.

Siden Cervantes' *Don Quijote* (1605-15) har vindmøllen symboliseret den menneskelige fantasi kraft. Den store mystiker Emanuel Swedenborg drømte, at han blev ramt i hovedet af en vindmøllevinge, og fik en epifani om åndeliv på Mars. I 1970'ernes modkultur var vindmøllen et politisk symbol på en holistisk livssyn. Og en vindmølle som stod ved Porsagers barndomshjem gav hende mareridt som lille, som var den en generator for ustyrlige visioner. I dag repræsenterer vindmøllen måske snarere status quo: Et symbol som forsikrer os, at vi kan fortsætte med at leve og forbruge og realisere os selv som vi plejer - så længe bare vores energi er ren. Sådan set er

Porsagers opskårede vindmøllevinger en udfordring af et symbol, og et billede på, hvordan kriserne i vores samtid overlapper med hinanden: Det truende klimasammenbrud er ikke bare en krise i vores omverdensforståelse, men også en åndelig krise, og en brist i vores evne til at forestille os det, der vil komme.

Vindmøllefragmenterne *G.O.D.* og 3D-animationen *MIGHTY RUSHED EXPERIMENT* er inspireret af en (kontroversiel) kvantefysisk teori, som kaldes 'dark matter winds'. Disse kosmiske vinde beskrives som et vigtigt element i jagten på den 'mørke materie' – en masse med lav tæthed som vi ved meget lidt om og ikke kan se, og som der i disse år forskes intenst i. Den mørke materie er et mystisk og flygtigt fænomen, hvis tyngdekraft kan binde hele galakser sammen, og som formodes at udgøre omkring en tredjedel af vores univers. Den manglende materies bevægelser kan angiveligt spores gennem disse 'mørke materievinde', hvis kraft er relativ i forhold til Jordens givne placering i Mælkevejen. Dem kan ingen vindmølle fange. På dette niveau af det virkelige er 'naturen' noget, som ligger hinsides menneskets rækkevidde, og nærmest også vores fatteevne – det er naturen bag naturen, autonom og urørlig. (Ifølge teorien om de mørke materievinde skulle de angiveligt tage til i kraft omkring pinse, hvor nogle kristne falder i trance og taler i tunger: dette sammentræf har inspireret den fulde titel på Porsagers ekstatisk-feministiske serie af ikonmalerier *GLOSSOLALIC ICUTS I-X* – 'tungetalende ikusser').

Det mere-end-menneskelige findes ikke bare derude, hvor det blæser rigtig koldt. Kanten, hvorfra vi kan falde ind i det andet, findes også i vores krop, som forsvindingspunkt for døden og ekstasen, der gør kødet fremmed. Et intenst, indadvendt blik kan vise hvordan det menneskelige og det mere-end-menneskelige er filtret ind i

hinanden: Med en trippende, svimlende billedside og et lydspor, som bygger på et mantra fra kundalini-yoga, tager *MIGHTY RUSHED EXPERIMENT* os i retning af en erfaring, hvor det indre bliver til en yderside, som om universets abstrakte fænomener kom til syne bag lukkede øjenlåg under dyb meditation.

I Porsagers uautoriserede mellemværende med videnskab og det esoteriske hersker der både indsigt og forvirring, såvel som en mærkelig og uimodståelig sanselighed. En fjerde vindmøllevinge, *FULL OF BEANS*, er blevet forvandlet til en enorm, slatten sækkestol, som gør den oprindelige form til noget ustabil og formløst. Og i *BARE EXCITATION* er ti cylindre monteret som bønnehjul på en aluminiumsramme, der har samme mål som den franske kunstner Marcel Duchamp berømte værk *Det store glas* (1915-23). 'Bønnehjulene' er magnetiserede, så flere af dem aktiveres når et af dem bevæges. Magnetisme er en anden kraft, som kun ses gennem sine effekter, og *Det store glas* er et beslægtet værk, som leger med spring mellem dimensioner, ligesom værker af esoterisk inspirerede kunstnere før og efter Duchamp. Andre kunstnere, der genlyder i Porsagers projekt er Emma Kunz, der agerede medium for kosmiske energier som hun kortlagde i abstrakte mønstertegninger, og Lee Lozano, der for sin kunst havde det Porsager-agtige motto "Seek the extremes, that's where all the action is."

Der er jo ikke noget fromt over værkerne. Ophøjede kategorier – som det evige og det sublime – trasher Porsager med stor fornøjelse, ved at gøre dem konkrete og give dem krop. De kommer til syne som opstemte og impotente (eller kastrerede), og tildeles slimhinder og svulmelegemer som figurer for universets reproduktion af sig selv. Porsagers metafysiske sjofelheder er i sig selv energiudladninger: Når et ikonmaleri bliver til en 'ikusse' slipper det

en profan kraft løs. På den måde forstås kosmos som en kønnet krop, ligesom den kønnede menneskekrop er kanal for kosmiske begivenheder. Dette måske for at angive, at vores kroppe er både mulighedsbetingelser og grænser for erkendelse; eller måske for at indikere at selv videnskabens universelle indsigter også er betingede af sociale normer og blikke. Dette vil i det mindste være et forslag til den kosmopolitiske holdning i *STRIPPED*.

Udstillingen konfronterer betragteren med ladet tomhed, og sprækker der åbnes ind til vilde kræfter og andre rum. For at kunne tage vare på verden må vi spørge til den på ny, og for at stille nye spørgsmål til verden må vi kunne forestille os den, som den hele tiden er ved at blive til. Så for at tage vare på verden, må vi give fantasien vinger – men dét er et eksperiment som indebærer, at de symboler og perceptioner, der holder sammen på verden for os, kan blive ødelagt og transformeret. Så for at komme et andet sted hen, kan vi blive nødt til at skære selve vingerne i stykker.

Hos Porsager har kunsten et stort behov for idéer uden for den selv, men den er også sin egen erkendelsesform, som en videnskab eller et fremmedsprog. Hendes værker får én til at bede – ikke til en guddom, eller for at få sine bønner besvaret, men at bede i den forstand, at man bliver ved med at lede efter mening i det som sker for én.

STRIPPED er kurateret af
Lars Bang Larsen

Everything is in motion. It is in our gaze at the world that things are fixed and inert: at the molecular level there are nothing but vibrations, and humanity is just a fold in this vibratory continuum.

Lea Porsager's artistic starting point is sculptural, and at the same time we are in quite different places, with elements like magnetic prayer wheels, a flaccid sack chair, a model of a super-atom and wings from a windmill cut into slices. She works with sculpture as animated material, in which various states can live at the same time in the same form. Materials are agitated or exhausted, exposed in vulnerable and intense states. And each work suggests a multiplicity or virtuality, as if it – from one moment to the next – is ready to flip from being art to being a sex toy or a sophisticated measuring instrument, or a cult object for use in obscure rituals. Extreme functions that are necessary for our attunement to a reality that is unobservable with our own eyes: and the functions are constructed in forms that there is no risk of mistaking for the language that reality itself might speak.

By building on ideas and motifs from among other fields tantric meditation and quantum physics, *STRIPPED* mixes science and esoteric knowledge. To begin with science, Porsager confronts the sensory aspects of art with quantum physics and its insights about complementarity, and the entanglement of matter with its interpretation. The descent of nuclear physics into the fabric of matter radically confronts the human being with its sensory limits: As different as art and science are, both the artist and the scientist know that there are areas where the fantastic rules the phenomena, and that our knowledge of the world does not work independently of our gazes, techniques and bodies.

Porsager approaches science in a special way. She ties in with a counter-tradition in the modern in which in which, among others, artists and spirit mediums have (mis)used new technology

and scientific discoveries. In their hands, electricity, magnetism and radioactivity became poetics for visionary insights that complemented the truth requirements of reason. Of course the modern order strove to keep science and "superstition" strictly separate, with a view to maintaining the supremacy of the rational. Those who instead used science in visionary ways or mixed it with alternative types of knowledge, speculated in how science could not only be a disciplining and generalization of knowledge, but could also be equipped with an imagination, or forge a link between the spiritual and the material. In other words, can science illuminate the world without disenchanting it and without taking humankind's body and soul? When conflicting world-views are in this way refracted in one another, openings arise between different realities, and new forms of sensing and pleasure can arise, as well as other interpretations of what exists and how we know. In this way the title of the exhibition can be understood along the lines of a stripping of habits or un-learning of what one knows in order to open up to Otherness.

STRIPPED revolves around alien states that humankind can only visit briefly or speculatively. Outside science the ecstatic is our opportunity to make contact with the non-human by momentarily letting go and leaving the self. What do we do with glimpses of what might be on the other side of our selves and our socially determined certainties? Do we have any other choice but to try to make contact with it if we want to transform ourselves and our relations with the world we are part of?

The wall object *O LICK FORK*, which looks like a kind of erect forked penis surrounded by an oval, can be seen as a cosmic tuning fork with which one can harmonize with other levels of the real. Not that it is all that simple to gain insight into the other side, though: one room in the exhibition is inaccessible, and will only be open for two days. There,

in behind *SENSITIVE WALL (O) AND SENSITIVE WALL (O)*, two works are hidden that can only be glimpsed through a slit. And which I will thus not mention any more here.

The large gallery at Charlottenborg is also quite *stripped*. All temporary walls have been taken down to transform it into a kind of techno-industrial cemetery. The largest element in the exhibition is three wings from a wind turbine (which the Danes call a windmill) that has been sawn up: a stripped-down readymade that lies like a fallen giant on the floor (*G.O.D./GENERATOR. ORGANIZER. DESTROYER.*) The mighty rotor vanes which catch the wind have themselves been cut up in a violent gesture. Mass, form and volume yield in the encounter with raw energy. Time and space are affected: it is as if the work is a wrecked rescue vehicle from a now inaccessible future. Perhaps we can instead travel in time through the portals – wormholes or female orifices? – that appear there, where the wings have been cut.

Since Cervantes' *Don Quixote* (1605-15) the windmill has symbolized the power of the human imagination. The great mystic Emanuel Swedenborg dreamt that he was struck on the head by a windmill wing, and had a epiphany of spiritual life on Mars. In the counterculture of the 1970s the windmill was a political symbol of a holistic view of life. And a windmill which stood by Porsager's childhood home gave her nightmares when she was small, like a generator of unruly visions. Today the windmill or wind turbine perhaps rather represents the status quo: a symbol reassuring us that we can continue to live and consume and realize ourselves as we normally do - just as long as our energy is clean. In that sense Porsager's cut-up windmill wings are a challenge to a symbol, and an image of how the crises of our time overlap: the looming climate collapse is not just a crisis in our understanding of the world around us, but also a spiritual crisis, and a lack in

our ability to imagine what is to come.

The wind turbine fragments *G.O.D.* and the 3D animation *MIGHTY RUSHED EXPERIMENT* are both inspired by a (controversial) quantum-physical theory of "dark matter winds". These cosmic winds are described as an important element in the quest for "dark matter" – a mass with low density about which we know very little and which we cannot see, and on which intensive research is being done at present. Dark matter is a mysterious and fugitive phenomenon with a gravity that may bind whole galaxies together, and which is thought to make up around one third of our universe. The movements of this missing matter can supposedly be traced through "dark matter winds" whose force is relative to Earth's given location in the Milky Way. Clearly, these are winds that no windmill can capture: at this level of reality "nature" is something that lies beyond human reach, and almost also beyond human understanding – it is the nature behind nature, autonomous and untouchable. (According to the theory of the dark matter winds they gain in force around Pentecost, which is also when certain Christians fall into a trance and speak in tongues: this coincidence has inspired the full title of Porsager's ecstatic-feministic series of icon paintings *GLOSSOLALIC ICUⁿTS I-X*”).

The more-than-human is not just out there where the cold winds blow. The brink from which we can fall into Otherness is also in our bodies as vanishing points for ecstasy and death that render the flesh alien. An intense inward gaze can reveal how the human and the more-than-human are tangled up with each other: with a tripping, dizzying visual side and a soundtrack based on a mantra from kundalini yoga, *MIGHTY RUSHED EXPERIMENT* takes us in the direction of an experience where the inner world becomes an outside, as if the abstract phenomena of the universe are manifested behind closed eyelids during deep meditation.

Porsager's unauthorized business with science and the esoteric involves both insight and confusion, as well as a strange and compelling sensuality. A fourth windmill wing, *FULL OF BEANS*, has been transformed into a huge, flaccid sack chair that turns original form into something unstable and malleable. And in *BARE EXCITATION* ten cylinders have been mounted like prayer-wheels on an aluminium frame that has the same dimensions as the French artist Marcel Duchamp's famous work *The Bride Stripped Bare/The Large Glass* (1915-23). The "prayer wheels" are magnetized, so that several of them are activated when one of them is moved. Magnetism is another force that can only be seen from its effects, and *The Large Glass* is a kindred work that plays with leaps between dimensions, like works by esoterically inspired artists before and after Duchamp. Other artists echoed in Porsager's project are Emma Kunz, who acted as a conduit for cosmic energies that she mapped out in abstract patterned drawings, and Lee Lozano, who for her art had the Porsager-like motto "Seek the extremes, that's where all the action is."

There is nothing pious about the works. With great pleasure Porsager trashes elevated categories – such as the eternal and the sublime – by making them concrete and giving them bodies. They appear as pulsating or impotent (or castrated), and are assigned mucous membranes and swelling bodies as images of the universe's reproduction of itself. Porsager's metaphysical obscenities are in themselves discharges of energy; when an icon painting becomes an "icunt" it releases a profane power. In that respect the cosmos is understood as a gendered body, just as the gendered human body is a channel for cosmic events. This is perhaps meant to indicate that our bodies are both conditions and limits of cognition; perhaps that even the universal insights of science are also determined by social norms and gazes. This will at least be a suggestion of the cosmopolitical attitude in *STRIPPED*.

The exhibition confronts the observer with a charged emptiness, and cracks that are opened up to wild forces and other spaces. To take care of the world we must inquire into it anew, and to ask new questions of the world we must be capable of imagining it as it is always in the process of becoming. To take care of the world we must give the imagination wings – but to do so is an experiment implying that those representations and perceptions that keep the world in whack for us may be destroyed and transformed. So we may need to cut up the wings themselves.

In Porsager's work art has a great need for ideas beyond itself, but it is also its own kind of knowledge, like a science or a foreign language. Her works make you pray – not to a divinity, nor to have your prayers answered, but to pray in the sense that you continue to look for meaning in what happens to you.

STRIPPED is curated by
Lars Bang Larsen

LET THE MIGHTY RUSHING WIND SPEAK
INTONGUES OF FIRE,
PRE-MEMBERING A LOVE OF SOMETHING
SPOOKY AND PROFOUND.
THE TINGLING SENSATION OF WET BLADES
CUTTING LIPS APART.
A SINGLE THRUST. RUBBING THE SOFT SPOT.
TURNING AGENITAL REALISM INTO A
STRIPPED BARE UNBROKEN FALL.
DRIFTING WEIGHTLESSLY THROUGH THE
EARTH WHILE THE STAR
MODULATES THE SIGN.
DIZZYING, JOYFUL FUSS.

LET THE BLAZING WHEELS CHURN,
PEAK, FIZZLE OUT.
THE ANNUAL WRONGHEADED AND
LEFT-HANDED REVOLUTION.
THE VITAL WARMTH OF
FLOWER-POWERED MOTION,
PROPELLED BY PENTECOSTAL FLUCTUATIONS.
THE GLORIOUS, WINGED RUSH
OF EXALTED TONGUES.
LET THEM SQUEAL
WITH SENSORY ZEAL,
AND LEAP WITH LUST
UPON THE SUMMITS OF EARTH.

**The mighty wind arrives at
Pentecost, day of first fruits,
flesh unfolding upon the earth.
The cunt mills purr in forked
and flaming tongues.
Leftist sustainability reworked
as a left-path tantric vortex.**

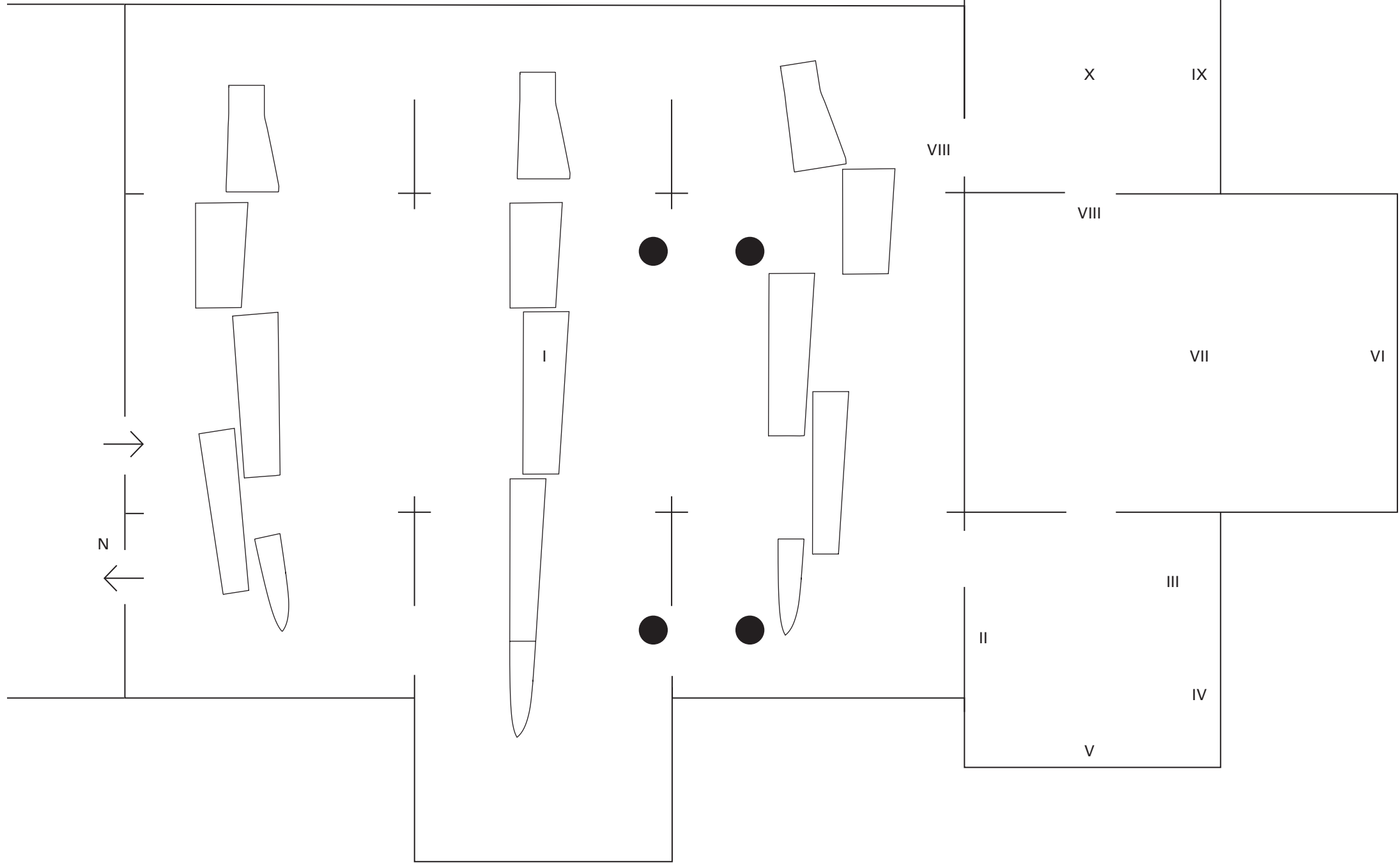
**The mandorla breaks open.
Holy and unholy,
dressed and undressed.
Glossolalic titillations!**

Generator. Organizer. Destroyer.

**Mass resonance exciter.
Exalted blade fatigue.
O tiny, shrouded portals.**

Oversigt / Overview

Værker / Works

- N *BLATIGUE [RISØ]*, 2020/2021
HD Video loop. Duration 1:00 min
- I *G.O.D. [GENERATOR.ORGANIZER.DESTROYER]*, 2020
Three windmill blades. Each 19.04 m cut up in five pieces
- II *GLOSSOLALIC ICONS I-X*, 2020
Ten icons; wood, egg, soil, gold. Each 28×21 cm
- III *BARE EXCITATION*, 2020
Prayer wheels/wheels of fortune with ten small, magnetic sculptures mounted on an aluminum frame. 277×175×100 cm
- IV *CALIBRATION CROSS*, 2020
Wood and paint. 186×186 cm
- V *O LICK FORK*, 2020
Aluminum thing. 199×30×81 cm
- VI *MIGHTY RUSHED EXPERIMENT*, 2020/2021
HD Video/3D animation with sound. Duration 10 min
- VII *FULL OF BEANS*, 2020
One beanbag fourth blade, yellow mesh. 19,04 m
- VIII *SENSITIVE WALL (I) & SENSITIVE WALL (II)*, 2021
Wood, metal, cardboard, yellow mesh. Each 3000×2940 cm
- IX *WAVELENGTH OF RED*, 2019
Aluminum, wood, foam. 27×75×410 cm
- X *ULTIMATE PHYSICAL ATOM (DE/EXCITATION)*. 2021
Rubber, fluorescence paint. Ø 170 cm

STRIPPED er kurateret af Lars Bang Larsen og tilrettelagt i et samarbejde med Moderna Museet i Stockholm / *STRIPPED* is curated by Lars Bang Larsen and arranged in collaboration with the Moderna Museet in Stockholm.

Lea Porsager vil gerne takke sine samarbejdspartnere for at gøre denne udstilling mulig / Porsager would like to thank all collaborators for making the exhibition possible:

“Thanks beautiful bountiful blissful friends: wonder_ful 3-D-animator and co-editor: Sonja Rendtorff, sound vibrator: Hugrun Fjóla Hafsteindótti, drawings and virtual form-builder: Rasmus Strange Thue Tobiasen, cosmic warrior: Ulrikke Bak, mindblowing interactive wordplayer: Synnøve B. Brøgger, life companions Zander and Glenn. Thanks, Lars Bang Larsen. Thanks for the wind and excited states in the making.”

Alle værker er / All works are courtesy of the artist and Nils Stærk, Copenhagen.

Udstillingen er støttet af / The exhibition is supported by Augustinus Fonden, Beckett-Fonden, Knud Højgaards Fond, Det Obelske Familiefond, Statens Kunstfond og William Demant Fonden

Events / Events

16 Jun, 17:00

[?!]

Boglancering af [?!] og samtale mellem Lea Porsager og freelance-kurator og redaktør Milena Høgsberg / Launch of the publication [?!] and Lea Porsager in conversation with independent curator and editor Milena Høgsberg.

30 Juni, 20:00

Intra-dependency: A Dynamism of Inseparable Intimacy

Online talk med den feministiske teoretiker og fysiker Karen Barad / Online talk with the feminist theorist and physicist Karen Barad. Eventet er organiseret i samarbejde med Art Hub Copenhagen / The event is organised in collaboration with Art Hub Copenhagen.

4 Aug, 17:00-19:00

Støtteloppemarked / Charity Flea Market

Støtteloppemarked blandt opskårne vindmøllevinger arrangeret af Ulrikke Bak og Melanie Kittl / Supporting Flea Market among the wind blades arranged by Ulrikke Bak og Melanie Kittl.

8 Aug, 15:00 -17:00

TAROT

Stig Sjölund, kunstner og instruktør ved Det Okändas Akademi i Stockholm, læser tarotkort for udstillingens gæster / Stig Sjölund, artist and instructor at Academy of the Unknown in Stockholm, reads tarot cards for visitors to the exhibition.
